

การจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

เพชรประกาย กุลตั้งวัฒนา¹ ปณิธี การสมดี^{2*} วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา³ ปิยะมาศ ผองแก้ว⁴ และจิตติ กิตติเลิศไพศาล⁵

บทคัดย่อ

ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการปฏิรูประบบราชการไทยเพื่อสร้างสมรรถนะที่เป็นเลิศขององค์การ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 216 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ 0.947 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน โดยการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย ผลการวิจัย พบว่า การจัดการองค์การส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานที่ 0.561 ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดการองค์การเพื่อสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐที่มีสมรรถนะสูงต่อไป

คำสำคัญ: การจัดการองค์การ ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

¹ อาจารย์ ภาควิชาสังคมศาสตร์และพลศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสังคมศาสตร์และพลศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการเงินและการบัญชี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาเกษตรและทรัพยากร คณะทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁵ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. +66 81850 1088 อีเมล: panitee.k@ku.th

Organizational Management Affecting on Public Entrepreneurship of the Provincial Administration Organization in the Provincial Cluster of the Upper Northeastern Region 2

Petprakai Kultangwattana¹ Panitee Karnsomdee^{2*} Woravit Kultangwattana³ Piyamas Phongkaew⁴
and Jitti Kittilertpaisan⁵

Abstract

Public entrepreneurship was one of the important target of Thai bureaucratic reform for creating organizational high competency. This research aimed to study organizational management affecting on public entrepreneurship of the provincial administration organization in the provincial cluster of the upper northeastern region 2. This research was a quantitative research with the samples of 216 government officials of the provincial administration organization. Data were collected through 5-point likert scale questionnaires with reliability of 0.947. Data were analyzed by descriptive statistics and inferential statistics by simple regression analysis. The research results found that organizational management has statistically affected on public entrepreneurship of the provincial administration organization in the provincial cluster of the upper northeastern region 2 at 0.05 significant levels with standardized coefficient of 0.561. Therefore, the provincial administration organization should concern on organizational management in order to create high competency of public entrepreneurship.

Keywords: Organizational Management, Public Entrepreneurship, Provincial Administration Organization

¹ Instructor, Department of Social Science and Physical Education, Faculty of Liberal Arts and Management Science, Kasetsart University

² Assistant Professor, Department of Social Science and Physical Education, Faculty of Liberal Arts and Management Science, Kasetsart University

³ Assistant Professor, Department of Finance and Accounting, Faculty of Liberal Arts and Management Science, Kasetsart University

⁴ Assistant Professor, Department of Agriculture and Resource, Faculty of Natural Resources and Agro Industry, Kasetsart University

⁵ Associate Professor, Business Economic Program, Faculty of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University

* Corresponding Author, Tel. +66 81850 1088 e-mail: panitee.k@ku.th

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บริบทของศตวรรษที่ 21 ซึ่งเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต องค์กรจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอก และกระแสความท้าทายต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่นเดียวกับ องค์กรภาครัฐที่กำหนดให้มีการปฏิรูประบบราชการไทย เพื่อเพิ่มสมรรถนะขององค์กรสู่การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนที่เป็นเลิศ ส่งผลทำให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการองค์กรที่เป็นระบบ มีการวางแผนการทำงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย องค์กร มีการจัดโครงสร้างองค์กรที่กำหนดภารกิจหน้าที่อย่างชัดเจน มีการนำองค์กรมุ่งสู่เป้าประสงค์ อย่างมีทิศทาง และมีการกำกับและควบคุมการดำเนินงานที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อผลักดันองค์กร ภาครัฐสู่กระบวนการทัศน์ใหม่ ด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยี ตลอดจนกำหนดแผนการบริหารความเสี่ยง ในมิติต่าง ๆ เพื่อรองรับความไม่แน่นอนที่องค์กร ภาครัฐต้องเผชิญหน้า ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มี ประสิทธิภาพ และขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็น ผู้ประกอบการภาครัฐที่มีสมรรถนะสูงต่อไป

ความเป็นผู้ประกอบการ ถือเป็นแนวคิดที่ริเริ่ม มาจากมุมมองของภาคเอกชนที่มุ่งเน้นการดำเนินธุรกิจ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรม และ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนการยอมรับความ เสี่ยงในรูปแบบใหม่เพื่อการยกระดับผลการดำเนินงาน ที่เป็นเลิศ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ใน องค์กรภาครัฐ และส่งผลทำให้เกิดการปฏิรูประบบ ราชการไทย โดยองค์กรภาครัฐตระหนักถึงความ จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการคิดหรือกระบวนการ ทำงานในปัจจุบันการทำงานแบบเชิงรุก มุ่งสร้าง ศักยภาพด้านนวัตกรรม รวมทั้งแสวงหาและจัดสรร

ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของการเป็น ผู้ประกอบการภาครัฐ [1] ด้วยเหตุนี้ทำให้องค์การ ภาครัฐในปัจจุบันมุ่งปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐที่มีการจัดการ องค์กรที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในบริบทของ ศตวรรษที่ 21

องค์กรภาครัฐในทุกระดับ ทั้งส่วนราชการ กลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตระหนักถึงการ ยกระดับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนที่เป็น เลิศ โดยปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการองค์กรสู่ กระบวนการทัศน์ใหม่เพื่อยกระดับสมรรถนะขององค์กรสู่ ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ อย่างไรก็ตามงานวิจัย ด้านความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐในประเทศไทยยังมึ การศึกษาอยู่อย่างจำกัด โดยเฉพาะในบริบทของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้การศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุในมิติต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความเป็น ผู้ประกอบการภาครัฐยังมีไม่มาก ประกอบกับกิจกรรม การขับเคลื่อน องค์กร ภาครัฐสู่ความเป็น ผู้ประกอบการยังไม่ได้ได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่ เนื่องจากโครงสร้างการทำงานในระบบงานภาครัฐเป็น แบบระบบราชการที่มีความยืดหยุ่นต่ำ และการ สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีความซับซ้อนยังมี อยู่อย่างจำกัด [2] ทำให้คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาใน ประเด็นดังกล่าวเพื่อหาคำตอบในมิติของปัจจัยการ จัดการองค์กรเพื่อการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็น ผู้ประกอบการภาครัฐต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการ องค์กรที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐของ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยทำการศึกษาการ จัดการองค์กรบนพื้นฐานของทฤษฎีการจัดการ สมัยใหม่เพื่อสร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กรภาครัฐ

ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การนำองค์การ และการควบคุม [3] ตลอดจนทำการศึกษาความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐภายใต้มุมมองของการมีนวัตกรรม และการยอมรับความเสี่ยงขององค์การ [4] ตลอดจนประยุกต์ใช้มุมมองของคณะผู้วิจัยภายใต้บริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยไปกำหนดแนวทางการจัดการองค์การ และยกระดับความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐต่อไป

2. การทบทวนวรรณกรรม

2.1 การจัดการองค์การ

การจัดการองค์การ เป็นกระบวนการจัดการทรัพยากรองค์การในมิติต่าง ๆ เพื่อให้องค์การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ และเนื่องด้วยในบริบทของศตวรรษที่ 21 องค์การต้องเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต องค์การจึงจำเป็นต้องสร้างความยืดหยุ่นและปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการจัดการองค์การสมัยใหม่ในบริบทขององค์การภาครัฐได้กำหนดองค์ประกอบจัดการองค์การใน 4 ประการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การนำองค์การ และการควบคุม โดยที่การวางแผนเป็นหนึ่งในหน้าที่ทางการบริหารของผู้นำองค์การ ซึ่งเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าในการดำเนินงาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลในอดีต และประเมินผลอนาคตที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์การ การจัดการ เป็นการกำหนดบุคลากรตามภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยกำหนดขึ้นเป็นโครงสร้างองค์การที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานตามการวางแผนสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ การนำองค์การ เป็นกระบวนการจูงใจและสื่อสารกับบุคลากรภายในองค์การเพื่อสร้างการทำงานเป็นทีมที่มีศักยภาพในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์การและการควบคุม เป็นกระบวนการ

ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อการปรับปรุง และพัฒนาภารกิจองค์การให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นการจัดการองค์การตามแนวทางของทฤษฎีการจัดการองค์การสมัยใหม่ จึงได้นำมาประยุกต์ใช้เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุในงานวิจัยนี้ เนื่องด้วยเป็นกระบวนการที่ผู้นำองค์การนำมาใช้ในการวางแผนการจัดหาทรัพยากร กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ [5] ซึ่งจากการศึกษาในงานวิจัย เรื่องปัจจัยภายในขององค์การ ความเป็นผู้ประกอบการ และผลการดำเนินงานขององค์การ พบว่า ปัจจัยภายในขององค์การมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [6] ทำให้คณะผู้วิจัยกำหนดการจัดการองค์การเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุในการศึกษาในงานวิจัยนี้

2.2 ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

แนวคิดเรื่องความเป็นผู้ประกอบการเป็นมุมมองของภาคเอกชน ซึ่งกล่าวถึงการวางแผนการดำเนินงานที่มุ่งสร้างนวัตกรรม และการยอมรับความเสี่ยงที่สูงขึ้นเพื่อมุ่งหวังผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจสร้างความสามารถในการแข่งขัน และสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน [7] อย่างไรก็ตามภายใต้บริบทขององค์การภาครัฐที่มีการกำหนดให้มีการปฏิรูประบบราชการเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภายในองค์การ และสร้างผลการดำเนินงานสู่ความเป็นเลิศ มุมมองแนวคิดเรื่องความเป็นผู้ประกอบการจึงได้นำมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับกระบวนการทำงานของภาครัฐให้เป็นการทำงานเชิงรุก ยกระดับศักยภาพการให้บริการประชาชนของภาครัฐด้วยนวัตกรรมบริการสาธารณะ และการยอมรับความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งองค์การภาครัฐจะต้องเผชิญหน้าภายใต้บริบทของศตวรรษที่ 21 จึงเห็นได้ว่าการสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐสามารถขับเคลื่อนด้วย 2 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การมีนวัตกรรม ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือกระบวนการทำงานในรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความ

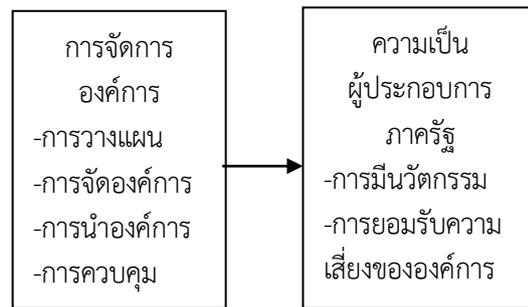
ต้องการของประชาชน โดยนวัตกรรมมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้องค์การมีขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีสมรรถนะองค์การที่เป็นเลิศ นอกจากนี้การยอมรับความเสี่ยง เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่ทำให้องค์การสามารถประเมินโอกาสของความไม่แน่นอนที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์การ และกำหนดกลยุทธ์องค์การที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสมเพื่อให้องค์การสามารถขับเคลื่อนสู่เป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ การยอมรับความเสี่ยงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้องค์การภาครัฐเกิดการปรับเปลี่ยนสู่กระบวนทัศน์ใหม่ของการทำงานเชิงรุก และสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐที่สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตต่อไป

การสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ เป็นเป้าหมายสำคัญของการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการภายในองค์กรในทุกมิติ เนื่องจากการจัดการภายในองค์กรเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างกระบวนการทำงานในรูปแบบใหม่ที่จะส่งผลทำให้องค์การภาครัฐก้าวสู่นวัตกรรมใหม่ที่ยกระดับการสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐให้เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม [8] ซึ่งถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งขององค์กรภาครัฐ และจากการศึกษาการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ พบว่า การสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างนวัตกรรมและการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างตัวแบบการจัดการองค์การ และภาพลักษณ์องค์การ เพื่อให้บริการสาธารณะเชิงรุกอย่างมีกลยุทธ์ [9] ทำให้คณะผู้วิจัยกำหนดความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐเป็นตัวแปรเชิงผลในการศึกษาในงานวิจัยนี้

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้ ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการ

องค์การ ตามทฤษฎีการจัดการองค์การสมัยใหม่ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำองค์การ และการควบคุม และตัวแปรตาม คือ ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย การมีนวัตกรรม และการยอมรับความเสี่ยงขององค์การ โดยคณะผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย คณะผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

H1: การจัดการองค์การส่งผลในทิศทางเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

3. วิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กำหนดวิธีการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ประชากร คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 465 คน (สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด, 2562) โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของ Taro Yamane [10] ที่ระดับ

ความคลาดเคลื่อน 0.05 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 216 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยการสร้างแบบสอบถามจากแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาทั้งหมด 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการทำงาน หน่วยงานที่สังกัด และรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน เป็นลักษณะแบบสำรวจรายการ (Checklists) ให้เลือกตอบข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการองค์การ โดยเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ โดยเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity analysis) และการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability analysis) โดยปรากฏผลการทดสอบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตามที่ปรากฏใน ตารางที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าอัลฟาครอ นบาค
การจัดการองค์การ	0.913
ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ	0.949

3.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลการวิจัย และนำเสนอการวิเคราะห์ผลการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

3.2.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2.2 สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่องการจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.26 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 36.11 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.78 มีตำแหน่งงานเป็นข้าราชการ ร้อยละ 62.96 มีระยะเวลาการทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 33.33 โดยหน่วยงานที่สังกัดส่วนใหญ่อยู่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ร้อยละ 43.06 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 52.31

4.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการองค์การ และความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการจัดการองค์การและความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ผลการวิจัยตามที่ปรากฏใน ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการองค์การและความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการองค์การและความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
การจัดการองค์การ	3.92	0.64	มาก
ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ	3.70	0.74	มาก

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการจัดการองค์การขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.64 หรือ อยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.74 หรือ อยู่ในระดับมาก

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการองค์การที่ส่งผลในทิศทางเชิง

บวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ โดยการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย ผลการวิจัยตามที่ปรากฏใน ตารางที่ 3 ค่าอิทธิพลของการจัดการองค์การที่ส่งผลในทิศทางเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

ตารางที่ 3 ค่าอิทธิพลของการจัดการองค์การที่ส่งผลในทิศทางเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ

ตัวแบบ	ค่าสัมประสิทธิ์ไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์ปรับมาตรฐาน	t	Sig
	Beta	Std.Err.	Beta	
ค่าคงที่	2.122	0.184	11.515	.000*
ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ	0.485	0.049	9.926	.000*

ตัวแปรอิสระ: การจัดการองค์การ
* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
Adjusted R² = 0.312 S.E.E. = 0.533 F = 98.518

จากตารางที่ 3 การจัดการองค์การสามารถทำนายความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐได้ร้อยละ 31.20 โดยการจัดการองค์การมีอิทธิพลในทิศทางเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ปรับมาตรฐานที่ 0.561 จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดการองค์การเพื่อสร้างความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐที่มีสมรรถนะสูงต่อไป

5. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การจัดการองค์การมีอิทธิพลในทิศทางเชิงบวกต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim และ Park ในปี พ.ศ. 2563 เรื่อง การตรวจสอบปัจจัยสำคัญของความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งพบว่า ปัจจัยการจัดการภายในองค์การ ในมิติของการกำหนดทิศทางองค์การ และการตัดสินใจขององค์การสามารถสร้างโอกาสและการเติบโตสู่การเป็นผู้ประกอบการขององค์การได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การจัดการองค์การที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังต่อไปนี้

5.2.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดการองค์การในกระบวนการที่ใหม่ที่เป็นแบบเชิงรุก โดยกำหนดให้มีการวางแผนที่สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ มีการจัดการที่ยืดหยุ่น มีการนำองค์การที่เป็นไปตามวิสัยทัศน์แห่งอนาคต และมีการควบคุมการดำเนินงานขององค์การตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อการยกระดับขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ความเป็นผู้ประกอบการภาครัฐที่มีศักยภาพต่อไป

5.2.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ภายในองค์การ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสนับสนุนกระบวนการทำงานเชิงรุกเพื่อการให้บริการสาธารณะที่ถูกต้อง

รวดเร็ว เข้าถึงได้ และการให้บริการที่เป็นเลิศ รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรภายในองค์การด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และสนับสนุนเครื่องมือที่จำเป็นในการทำงาน เพื่อให้การปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานสู่กระบวนการที่ใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น ตลอดจนมีการกำหนดแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การที่เป็นรูปธรรมเพื่อรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2560). ความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะและการสร้างนวัตกรรมภาครัฐ. แหล่งที่มา: <https://www2.opdc.go.th>, สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2562.
- [2] Demircioglu, M. A. (2018). The Effects of Empowerment Practices on Perceived Barriers to Innovation: Evidence from Public Organizations. *International Journal of Public Administration*, 41 (15), 1302–1313.
- [3] Bartol, K. M. and Martin, D. C. (1991). *Management*. NewYork: McGraw - Hill.
- [4] Grzegorz, Gtód. (2015). Measurement of Public Entrepreneurship in the Polish Health Sector. *Joint International Conference 2015*, 27-29 May, 2015, Bari, Italy, 665-673.
- [5] Covin, J. G., and Miller, D. (2014). International Entrepreneurial Orientation: Conceptual Considerations, Research Themes, Measurement Issues, and Future Research Directions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 38 (1), 11-44.

- [6] La Nafie, N. A., Nimran, U., Musadieg, M. A., and Suyadi, I. (2014). Organizational Internal Factors, Corporate Entrepreneurship, and Organizational Performance. *European Journal of Business and Management*, 6 (36), 83-97.
- [7] ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และดำรงศักดิ์ ชัยสนิท. (2552). *ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: แมค กรอ ฮีล.
- [8] Mierlo, J. V. (2002). *Public Entrepreneurship as Innovative Management Strategy in the Public Sector. A Public Choice-Approach*. Paper Presented at the 65th Annual Conference of the Southern Economic Association Fairmont Hotel, New Orleans, Louisiana, United States of America November 18-20, 1995 with Second Revision March 2002.
- [9] Kim, J. Y. and Park, M. J. (2020). Investigation of Critical Factors on Corporate Entrepreneurship: Rethinking the Organization Culture. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*, <https://doi.org/10.1108/JEEE-11-2019-0175>.
- [10] Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Ed. Harper and Row Publications, New York.